

1998-07-01

กว่าจะมา เป็นบัณฑิต

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree>

Part of the [Social and Behavioral Sciences Commons](#)

Recommended Citation

(1998) "กว่าจะมา เป็นบัณฑิต," *Jamjuree Journal*: Vol. 2: Iss. 2, Article 8.

DOI: 10.58837/CHULA.JAMJUREE.2.2.6

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree/vol2/iss2/8>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Jamjuree Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

บรรยากาศภายในรั้วจามจุรีอันร่มรื่นวันนี้เต็ม
ไปด้วยสีสันที่สดใส ภาพต่างๆ เมื่อถูกแสงแดดสาด
กระทบทำให้เห็นภาพต่างๆ เคลื่อนไหวด้วยสีสันที่ชัดเจน
และด้วยอารมณ์ที่แจ่มใสร่าเริง ภาพเหล่านี้ยังคงแจ่มชัด
อยู่ในความทรงจำของฉันทั้งเส้นและสีรวมไปถึงความรู้สึก
ด้วยภาพของเด็กหนุ่มสาวมากมายที่เริ่มก้าวเข้าสู่รั้วจามจุรี
หรือ "น้องใหม่" นั้น วันนี้ถือเป็นวัน "แรกพบ" หรือเป็นวัน
แรกที่น้องใหม่เหล่านั้นจะได้ก้าวเข้ามาสัมผัสกับ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นครั้งแรกที่ได้พบสถานที่ใหม่
มิตรสหายใหม่ ครูคนใหม่ กาลเวลาใหม่ และจุดเริ่มต้น
ใหม่...นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป พวกเขาเริ่มเดินบน
เส้นทางสายใหม่ซึ่งฉันเคยเดินผ่านมาก่อน สำหรับฉันมัน

เป็นเส้นทางที่มี "ความหมาย" มาก ฉันคงจะไม่พูดว่า
"ความหมาย" ของฉันจะเป็น "ความหมาย" เดียวกับ
บัณฑิตคนอื่น ๆ หรือไม่ ฉันเพียงแต่อยากจะแบ่งปันความ
คิด ความรู้สึกที่เคยโลดแล่นอยู่บนเส้นทางสายนี้ให้เพื่อน ๆ
ที่ ๆ ได้สัมผัส กับ "ความหมาย" ในแง่มุมของฉันเท่านั้น

"...ถนนเส้นนี้ไม่ยาวเกินกว่าที่จะมองเห็นปลายทาง
ของมันได้โดยสายตาของเรา และกว้างพอที่จะให้ฉัน
เดินไปพร้อมกับเพื่อน ๆ ได้ แม้จะไม่ใช่ว่าทางที่เป็นปรารถนา

แต่ก็พอมีขวากหนามหรือขอนไม้ขวางทางให้เดินสะดุดล้มได้
บนพื้นถนนไซ้จะราบเรียบทว่าจะมีก้อนหินน้อยใหญ่วาง
ระเกะระกะทำให้เท้าที่เดินย่ำไปนั้นบาดเจ็บได้เสมอ สอง
ข้างทางที่ประดับประดาไปด้วยดอกไม้สีสันสดใสต่างสี
คละเคล้าเรียงรายกันไปตลอดทาง ทว่า ในหมุดอกไม้ นั้น
อาจจะเต็มไปด้วยดอกไม้ไม่มีพิษ ท้องฟ้าสีครามสดใส
ที่มีปุยเมฆสีขาวก่อรูปทรงตามจินตนาการนั้น บางที
อาจถูกบดบังด้วยเมฆฝนที่ดำทะมึน...แต่มีสิ่งหนึ่งที่
ดำรงอยู่คู่กับถนนเส้นนี้มานานแสนนานและไม่
มีวันเปลี่ยนแปลงก็คือ ต้นจามจุรีที่ยืนต้น
เด่นเป็นสง่าอยู่สองข้างทางเดิน เป็นต้น
จามจุรีที่ไม่มีวันเหี่ยวเฉา ไม่มีวันตาย ให้
ความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัยกับผู้ที่เดินอยู่
บนถนนสายนี้เสมอ"

นี่คือถนนสายที่ฉันเคยเดิน
ผ่านมาแล้ว ถนนสายนี้คงไร้ความ
สง่างาม ถ้าขาดเสียซึ่งหมุดต้นจามจุรีที่

แม่กึ่งก้านสาขาให้ร่มเงา แก่ผู้ที่เดินอยู่บนถนนเส้นนี้ ยังจำได้ถึงก้าวแรกขณะเดินบนถนนเส้นนี้ สายตาของฉันทันจ้องหมุดต้นจามจุรีอันใหญ่โตนั้น รู้สึกถึงความสง่างามและความอบอุ่นที่แผ่มาถึง รู้สึกภูมิใจและเป็นเกียรติอย่างยิ่งนับตั้งแต่ก้าวแรกที่ได้เหยียบลงบนพื้นถนนนี่คงเป็นสิ่งที่เรียกกันว่า “เกียรติภูมิจุฬาฯ” ...กาลเวลาผ่านไป ฉันได้พบเจอสิ่งต่างๆ มากมาย ทั้งสิ่งดีและไม่ดี แต่นั่นเปรียบเสมือนโรงบ่มตัวฉันให้แข็งแกร่งทั้งความคิดและจิตใจ และทำให้ฉันสามารถเดินได้จนกระทั่งสุดทาง

และแล้วปลายสุดของถนนก็ไม่มีต้นจามจุรีคอยคุ้มภัยให้ร่มเงาอีกแล้ว ต่อจากถนนสายนี้คงเป็นเส้นทางที่เว้งว้างกว้างใหญ่ที่เต็มไปด้วยภัยอันตราย ฉันทัน...ผู้ซึ่งถูกเรียกว่า “บัณฑิต” ได้หันไปมองบนเส้นทางนั้นอีกครั้ง และได้ตระหนักดีว่า “เกียรติภูมิจุฬาฯ” หมายถึงอะไร

ฉันรู้ว่ากว่าจะมาถึงวันที่ได้เป็น “บัณฑิต” นั้นแต่ละคนให้ “ความหมาย” กับเส้นทางที่เดินผ่านมาต่างกันไปแล้วหากแง่มุมของฉันทันที่ร่วมแบ่งปันนี้สามารถเป็นส่วนหนึ่งใน

“ความหมาย” แง่มุมของบัณฑิตคนอื่น ๆ ได้ ฉันคิดว่า “ความหมาย” นั้นมีค่ามากยิ่งขึ้น และเป็นคำกล่าวลาจามจุรีอันสง่างามด้วยความภาคภูมิใจ

บัณฑิตปีการศึกษา ๒๕๔๐